

KRÖNIKA 1948

SLÄKTFÖRENINGEN SÖDERBAUM

Till släktföreningens medlemmar

Under år 1948 kunde släktföreningen Söderbaum ha firat 20-årsjubileum. Det blev inte gjort, huvudsakligen därför att året råkade falla mellan de båda ordinarie sammanträdesåren 1946 och 1949. När nu jubileumsåret får sin krönika, hade sekreteraren gärna sett, att den fått ett särskilt värdefullt innehåll. Hänvändelser i det syftet till några äldre släktmedlemmar resulterade dock inte i någon större litterär produktion. Endast föreningens huvudman Pelle Söderbaum kom med ett bidrag i form av några nedtecknade barndomsminnen. Så mycket mer kunna vi dock glädja oss åt att den av Wilhelm Söderbaum utarbetade första delen av släktboken under jubileumsåret blev i huvudsak färdigställd, så att den kunde gå i tryck och sändas ut under början av 1949.

Jubileet får nu något i efterhand firas på ordinarie årsmötet den 5 november 1949 på Strand Hotells festvåning, då vi få rådgöra om föreningens framtid och träffa varandra under festliga former. Bl. a. kommer då de båda av Albin Söderbaum på sin tid inköpta oljemålningarna av år 1805, föreställande Petter Persson Söderbom och hans son Petter Söderbaum, att visas.

I stället för att iordningställa en vidlyftigare jubileumskrönika avser styrelsen använda disponibla medel på att så snart som möjligt få ut andra delen av släktboken, vilken möjligen kan utkomma 1950.

Samloms alltså i huvudstaden med jubileumshumör!

Motala i sept. 1949.

Sekreteraren.

Släktkrönika

1948 var jubileumsår inte bara på så sätt att föreningen fyllde 20 år utan hela styrelsen kunde också inregistrera bemärkelsedagar. Halvar och Gunhild fyllde sålunda 70 år. Något närmare därom ha de dock inte berättat. Arvid firade sin 60-årsdag med fest för de Söderbaumska och Vesterska släktingarna i den Djursholmsvilla — Adilsvägen 4 — där hans föräldrar före honom utövat så frikostig gästfrihet. Det var också, såsom Arvid uttryckte sig, för att låta l'ancien régime för en dag återkomma, som han på det lyckligaste sätt träffat sina festliga arrangement. Sekreteraren firade sin 50-årsdag i kraftverksdirektörsbostaden i Motala och skattmästaren Jan fyllde de 40 åren. Men det var inte bara styrelsemedlemmarna, som passerade de jämna tioårsstrecken. Annie Billing fyllde 60 år och samlade då en rad släktingar omkring sig i sitt och Jacques Billings stockholmskem.

Under året föddes:

den 17 nov. Carl Wilhelm Rickard Vilén, son till ingenjör Harald Vilén, Stockholm, och Birgit, född Söderbaum.

den 22 dec. Sten Gunnar Henning Lindskog, son till advokaten Sten Lindskog, Stockholm, och Gunn, född Söderbaum.

Utnämningar m.m.

Expeditionsföreståndaren i Järnvägsstyrelsen Sven Deurell pensionerades efter fyllda 65 år den 1 juli.

Den 24 maj tillträdde Per Olof Söderbaum en underläkarebefattning vid Barnbördsavdelningen på S:t Eriks sjukhus i Stockholm.

Den 26 juni förordnades Jan Söderbaum som e. o. direktörsassistent i Riksnämnden för Ekonomisk Försvarsberedskap.

Hushållsläraryrket Gunhild Söderbaum tjänstgjorde vårterminen 1948 som t. f. biträdande rektor i Stockholms Stads Lärlings- och Yrkeskolors avdelning för husligt arbete.

I december blev Bo Söderbaum utnämnd till sekreterare i Statens Bränslekommission.

Barndomsminne

År 1888 efter att hava slutat 5:te klassen i Gävle elementarskola, blev jag bjuden till farfars bror, farbror Wilhelm i Estuna, där han var kontraktsprost. Det är för mig ett soligt minne, hela den vackra sommaren, som jag fick tillbringa där i hans hem. Aldrig skall jag glömma alla, tante Sofia samt alla de snälla fastrarna Hanna, Fredrika, Lotten och Mina. Det var ett gästfritt och flärdfritt hem, och under sommaren voro många släktingar och vänner där under längre eller kortare tid som gäster. Där voro bland andra farbror Petter (han var särskilt mycket snäll mot mig efter min fars död) från Falun med sin familj, samt farbror Carl från Stockholm med sin familj, med flera andra. Vi voro en hel del ungdomar, i ungefär samma ålder, så dagarna gingo fort med lekar, men även med nyttiga göromål, så det är många vackra minnen från den tiden. Jag läste även på min konfirmation där. I september någon gång fick jag fara till Gottröra, för att av därvarande komministern, farbror Norman, fortsätta min konfirmationsläsning, och senare på hösten gick jag min första nattvardsgång i den vackra kyrkan i Gottröra. Från det snälla hemmet i Gottröra äro också många ljusa och vackra minnen förknippade. Jag kommer ihåg, när en del släktingar voro församlade i Estuna, att jag redan då tänkte och kände, att det var en släkt med starka rötter i fosterjorden, särskilt då i Roslagen. Tiden red fort, och snart skulle jag ut i mitt första förvärvsarbete, men de ljusa minnena från Estuna och Gottröra skulle kvarstå för hela livet. Jag har, sedan jag kommit till Skebobruk, varit och besökt Estuna ett par gånger och funnit, att prästgården, med mindre reparationer, är sig lik från gammalt, men kyrkan har reparerats och försetts med en ny orgel och är nu en av Roslagens vackraste kyrkor.

*Pelle Söderbaum
Old sailor.*

Yngve Söderbaum död

Fastighetsmäklaren Yngve Söderbaum, som varit bosatt i Oakland, Kalifornien, avled därstädes den 4 okt. Han föddes den 19 februari 1865, varför han uppnådde den höga åldern av 84 år. Åren 1907 till 1922 var han anställd i USA:s armé, där han avancerade till sergeant.

Arvid Söderbaum död

Den 2 december avled kanslirådet Arvid Söderbaum. Blott några månader tidigare hade han firat sin 60-årsdag i kretsen av ett stort antal släktingar. Hans hälsa hade under de senaste åren varit svag, men ingen kunde på födelsedagen eller vid Släktföreningens styrelsesammanträde den 1 november ana, att hans dagar voro räknade.

Arvid föddes den 9 augusti 1888 i Linköping, där han tillbringade sina barndoms- och ungdomsår. Det var också i den staden, som han första gången satte på sig sin studentmössa. Sedan studerade han juridik i Uppsala och avlade där jur. kand.-examen. Tingsmeriter skaffade han sig i Borgholm åren 1917—18 och de sista 30 åren av sitt liv tjänstgjorde han i Civil- respektive Socialdepartementen. Hans verksamhet denna sista period har i Svenska Socialvårdsförbundets Tidskrift skildrats av Axel Hirsch på följande vis:

”Då den statliga fattigvårdsinspektionen inrättades i och med tillkomsten av 1918 års fattigvårdslag, blev Söderbaum amanuens på den byrå inom Civildepartementet (senare Socialdepartementet), som under G. H. von Kochs ledning handlade fattigvårdsärendena. Byrån, som senare även fick barnvårdsärendenas handläggning sig anförtrodd, överflyttades år 1938 till Socialstyrelsen. Söderbaum kvarstannade emellertid i Socialdepartementet och var vid sin bortgång sedan 1947 kansliråd och chef för Socialvårdsbyrån därstädes. Han har deltagit i många utredningar och kommittéer, ej minst beträffande konventioner mellan de nordiska länderna angående fattigvård och barnvård.

Särskilt under de första åren efter tillkomsten av 1918 års fattigvårdslag och på den tid undertecknad fungerade som ledare av förbundet, var Söderbaum förbundet till mycket stort gagn. Den nya lagens bestämmelser voro svårtolkade

och med avsikt allmänt och vagt formulerade, en följd av kompromissandet inom fattigvårdslagstiftningskommittén. Förbundet överhopades med förfrågningar angående den nya lagstiftningen. Söderbaum lät förbundets arbetande kraft draga fördel av sin rika erfarenhet, sitt juridiska skarpsinne och sitt klara, kloka omdöme. Alltid fann han tid att för förbundets räkning göra värdefulla utredningar. — Under många år var han även den av Kungl. Maj:t utsedda revisorn av förbundets räkenskaper och förvaltning.

Arvid Söderbaum, vars hälsa långa tider var vacklande, levde ensam och tillbakadraget. De som kände honom något närmare visste, att bakom hans yttre med dess allvarliga, slutna, i förtid något åldrade anletsdrag fanns en rik skatt av inre värme och djup humanitet. Tyst och försynt levde han, stilla och tyst gick han bort, kvarlämnande minnet av en förnämlig människa och en ridderlig personlighet. Han hade uttryckt en önskan, att inga tal fingo hållas vid hans jordfästning; det må därför här givas ett vittnesbörd om, huru högt skattad och avhållen Arvid Söderbaum var inom Svenska Socialvårdsförbundet.”

Denna vackra minnesruna låter oss känna igen Arvid, men vi, som hade förmånen att stå honom nära, måste tillfoga att släkten och Släktföreningen Söderbaum ägde hans stora intresse och hans fulla hängivenhet. Under sin tid som sekreterare i föreningen följde han med nästan pedantisk noggrannhet släktingarnas skiftande öden och han upplät gärna och med största gästfrihet sitt Djursholms hem för släktsammankomster. Vid jordfästningen, som ägde rum i Stockholm på Norra kyrkogårdens krematorium hade också förutom arbetskamrater från departementet med socialminister Möller i spetsen ett stort antal släktingar från när och fjärran mött upp för att i stillhet bevisa sin tacksamhet och tillgivenhet. Urnan gravsattes sedan i föräldragraven på Norra kyrkogården.

Carl Emil.

Obs! Kom ihåg att insända släktmeddelanden och gärna sådana miljöskildringar, som Pelle Söderbaum i år givit — de ha sitt stora intresse och få med åren allt större värde — till sekreteraren, kraftverksdirektör Carl E. Söderbaum, Kapellgatan 10, Motala.